

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-21) 313-2531 Fax: (+40-21) 312-5480

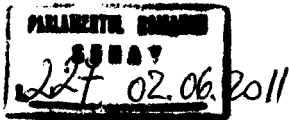
Internet : <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.701A/2011

SENATUL ROMÂNIEI
SECRETAR GENERAL
Nr. XXXV 2006
Data 2.06.2011

SENAT
PREȘEDINTE
Nr. 1446
Data 2.06.2011

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDIȚIONALĂ
3259 / **02-06-2011**
Nr.....

Domnului MIRCEA DAN GEOANĂ
PREȘEDINTELE SENATULUI

SG / [Signature]

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, în copie, sesizarea cu privire la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului, formulată de 111 deputați.

Vă adresăm rugămintea de a comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 10 iunie 2011 ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc pe data de 15 iunie 2011.

Primiți, vă rog, Domnule Președinte, asigurarea deplinei noastre considerații.

PREȘEDINTE,

Augustin Zegrean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDIȚIONALĂ
Nr. 3257 / 02-06-2011

701A/2011

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

Cabinet Secretar General

București, 02.06.2011
Nr. 51/2584.

Domnului

**AUGUSTIN ZEGREAN
Președintele Curții Constituționale**

Stimate domnule președinte,

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, vă trimitem alăturat sesizarea formulată de un număr de 111 deputați aparținând Grupului Parlamentar al Partidului Social Democrat și Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal, referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.360/2002 privind Statutul polițistului.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

GHEORGHE BARBU

CĂTRE:

CURTEA CONSTITUTIONALA A ROMANIEI

Calea 13 Septembrie nr. 2, sector 5, București

Palatul Parlamentului, Intrarea B1

SESIZARE

cu privire la neconstituționalitatea prevederilor Legii pentru modificarea

Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Subsemnatii, identificați în Anexa prezentei sesizări,

In exercitarea dreptului de a formula obiecții privind constituționalitatea legilor înainte de promulgare,

In temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituția României, respectiv ale art. 10 și ale art. 15, 16, 18 și următoarele din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

Prin prezenta, vă solicităm să constatați neconstituționalitatea prevederilor Legii pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, pentru următoarele

CONSIDERENTE:

I. Critici de neconstituționalitate extrinseci

privind Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului încalcă dispozițiile art. 1 alin (5) din Constituție, coroborate cu dispozițiile art. 61 alin. (1) și art. 75 din același act fundamental, prin prisma procedurii legislative de adoptare a acesteia.

Astfel, prevederile art. 1 alin. (5) din Legea fundamentala consacra principiul supremației Constituției si al obligativității legilor: „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

Potrivit art. 142 alin. (1) din Constituție, „Curtea Constituționala este garantul supremației Constituției.” De asemenea, dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea si funcționarea Curții Constituționale dispun: „Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției”.

Or acesta este si cazul Legii pentru modificarea Legii nr. 360/2002, deoarece acest act normativ este viciat de neconstituționalitate in ansamblu, adoptarea acestuia fiind realizata cu încălcarea normelor constituționale referitoare la procedura legislativă.

În acest sens, din punct de vedere al procedurii legislative, se impune învedereat faptul că în vederea dezbaterii și adoptării inițiativelor legislative de către plenul fiecărei Camere, proiectele de lege și propunerile legislative sunt analizate în cadrul comisiilor permanente.

În ceea ce privește examinarea proiectelor de lege și a propunerilor legislative, dezbaterile în cadrul comisiilor permanente sesizate se face pe baza textului inițiativei legislative cu care Camera respectivă este sesizată, a avizelor primite de la celelalte comisii, precum și a amendamentelor propuse de senatori.

Amendamentele aduse proiectelor de lege și propunerilor legislative pot fi analizate și avizate de către Consiliul Legislativ, în conformitate cu dispozițiile art.2 alin.(1) lit. b) din Legea nr. 73/1993.

Președintele comisiei permanente sesizate în fond poate solicita avizul Consiliului Legislativ, indiferent dacă e vorba de proiecte de lege sau propuneri legislative, indiferent dacă e vorba de

examinarea în prima Cameră a Parlamentului sau în cea de a doua (art. 28 și 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ).

Dacă avizul nu este dat înăuntrul termenului stabilit de comisia parlamentară sesizată în fond, aceasta nu împiedică desfășurarea procedurii legislative (art.30 alin.(2) din același regulament).

Actul final al analizei proiectului de lege sau al propunerii legislative în faza anterioară dezbaterii în plenul Camerei Parlamentului îl reprezintă raportul.

Acesta cuprinde propuneri motivate privind admiterea fără modificări a actului examinat, respingerea acestuia sau admiterea lui cu modificări cu precizarea Camerei decizionale pentru fiecare amendament admis sau respins.

Raportul se înaintează Biroului permanent.

Termenul de depunere a rapoartelor poate fi modificat la cererea motivată a comisiei sesizate în fond.

În ceea ce privește Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002, urmează să observați faptul că, Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului (lege organică) a fost adoptat de Senat la data de 16 septembrie 2009, forma adoptată fiind trimisă la Camera Deputaților (cu rol de cameră decizională) la data de 22 septembrie 2009.

Referitor la procedura legislativă desfășurată în cadrul Camerei Deputaților în ceea ce privește adoptarea Legii pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, vă învederăm faptul că procedura a fost viciată prin faptul că au fost puse în discuție o serie de amendamente, amendamente care nu au fost analizate, în primă instanță, de Senat.

Conform dispozițiilor art. 99 alin. (9) din Regulamentul Camerei Deputaților, este interzis președintelui Camerei să supună dezbaterii sau votului un amendament asupra căruia comisia nu s-a pronunțat, cu excepția situației prevăzute la art. 37 lit. c)¹.

¹ Art. 37: „Comitetul liderilor grupurilor parlamentare este alcătuit din liderii grupurilor parlamentare constituite conform configurației politice inițiale și are următoarele atribuții: c) poate include în ordinea de zi dezbaterii un proiect de lege sau a unei propuneri legislative la care termenul de depunere a raportului a fost depășit”.

Or, în ședința Camerei Deputaților, Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului a fost adoptată, cu o serie de amendamente (care au modificat, în mare parte, forma legii astfel cum a fost ea adoptată în Senat), amendamente care, nu au făcut analiza primei camere investite.

Cu privire la aceste aspecte, luând în considerare normele și principiile constituționale continute la art.61 și art. 75 din legea fundamentală, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 472 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.336 din 30 aprilie 2008, următoarele:

"Dezbaterea parlamentară a unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative nu poate face abstracție de evaluarea acesteia în Plenul celor două Camere ale Parlamentului nostru bicameral.

Așadar, modificările și completările pe care Camera decizională le aduce asupra proiectului de lege adoptat de prima Cameră sesizată trebuie să se raporteze la materia avută în vedere de inițiator și la forma în care a fost reglementată de prima Cameră. Altfel, se ajunge la situația ca o singură Cameră, și anume Camera decizională, să legifereze, ceea ce contravine principiului bicameralismului (...) și a competențelor stabilite pentru cele două Camere, potrivit art.75 alin.(1) din Legea fundamentală."

Potrivit art.61 din Constituția României, Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării, iar structura sa este bicamerală, fiind alcătuit din Camera Deputaților și Senat. Principiul bicameralismului, astfel consacrat, se reflectă în procedura legislativă prin diviziunea de competențe prevăzută de art.75 din Legea fundamentală, în cadrul căreia fiecare dintre cele două Camere este, în cazurile expres definite, primă Cameră sesizată sau Cameră decizională. Totodată, ținând seama de indivizibilitatea Parlamentului ca organ reprezentativ suprem al poporului român, Constituția nu permite adoptarea unei legi de către o singură Cameră, fără ca proiectul de lege să fi fost dezbătut și de cealaltă Cameră.

Luând în considerare aceste norme și principii constituționale, Curtea Constituțională a statuat (cu titlu obligatoriu, de vreme ce consemnat aceste aspecte în considerentele hotărârilor pronunțate deja), prin Decizia nr. 472 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.336 din 30 aprilie 2008, următoarele:

"Dezbaterea parlamentară a unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative nu poate face abstracție de evaluarea acesteia în Plenul celor două Camere ale Parlamentului nostru bicameral.

Așadar, modificările și completările pe care Camera decizională le aduce asupra proiectului de lege adoptat de prima Cameră sesizată trebuie să se raporteze la materia avută în vedere de inițiator și la forma în care a fost reglementată de prima Cameră. Altfel, se ajunge la situația ca o singură Cameră, și anume Camera decizională, să legifereze, ceea ce contravine principiului bicameralismului (...) și a competențelor stabilite pentru cele două Camere, potrivit art.75 alin.(1) din Legea fundamentală."

Aceste considerente ale Curții Constituționale statuate de instanța constituțională și în cuprinsul Deciziei nr. 1029/8.10.2008² rămân pe deplin aplicabile și în cauza de față.

Nerespectarea normelor constituționale ale art. 75 atrage și înfrângerea dispozițiilor art. 1 alin. (5) coroborate cu dispozițiile art. 61 alin. (1) din Constituție, care dau expresie obligativității respectării Legii fundamentale.

Ocolirea procedurii de examinare și dezbatere a amendamentelor, atât în cadrul comisiilor de specialitate, cât și în plenul Senatului, potrivit competențelor stabilite de art. 75 din Constituție, nu-și găsesc nicio motivare.

În concluzie, prevederile Legii pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului apar ca fiind neconstituționale prin încălcarea art. 1 alin. (5), art. art. 61 alin. (1) și art. 75 din Legea fundamentală, iar prin prisma considerentelor statuate de instanța constituțională anterior (Decizia nr. 472/2008 și Decizia nr. 1029/2008) apare ca obligatoriu pentru Onorata Curte sesizată prin prezenta obiecție să dispună admiterea prezentei obiecții de neconstituționalitate și să constate neconstituționalitatea Legii pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului în ansamblul sau pentru motive de natură extrinsecă.

² Publicată în Monitorul Oficial nr. 720 din 23.10.2008

II. Critici de neconstituționalitate intrinseci

privind Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Prezentarea normelor criticate pentru neconstituționalitate

Prin art. I, pct. 5, Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului prevede ca:

„Art. I. - Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează: (...)

5. La articolul 71 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

a) în următoarele 6 luni după adoptarea măsurilor prevăzute la art. 69 alin. (1) lit. j)³;

Anterior acestei modificari, textul art. 71 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, modificata si completata, avea urmatorul continut:

“Polițiștii care la data încetării raporturilor de serviciu nu îndeplinesc condițiile de vârstă și vechime pentru a li se acorda pensie de serviciu beneficiază de programe de reconversie profesională astfel:

a) în ultimele 6 luni dinaintea adoptării măsurilor prevăzute la art. 69 lit. j);

b) după apariția situației prevăzute la art. 69 lit. b).”

Prin art. I, pct. 6, Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului prevede ca:

„Art. I. - Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează: (...)

³ Art. 69 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 360/2002 – “Încetarea raporturilor de serviciu ale polițistului se dispune în mod corespunzător de către persoanele care, potrivit art. 15, au competența de acordare a gradelor profesionale și are loc:

j) când, în urma reorganizării activității Ministerului Administrației și Internelor sau a unei unități de poliție ori a reducerii unor posturi de natura celui ocupat de polițistul respectiv, nu sunt posibilități pentru ca acesta să fie încadrat într-o funcție similară în aceeași unitate sau în alte unități;”

6. La articolul 78, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

Art. 78. – (1) Procedura și cazurile de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale polițistului se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor.”

Anterior acestei modificari, textul art. 78 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, modificata si completata, avea urmatorul continut:

„Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare, și ale altor acte normative în vigoare aplicabile funcționarului public, în situația în care domeniile respective nu sunt reglementate în legislația specifică polițistului.”

A. Neconcordantele existente între textul art. I pct. 6 din Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului și Constituția României

- 1. Prevederile art. I pct. 6 din actul normativ contestat contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, aducând grave atingeri principiului egalității în drepturi a cetățenilor**

Concret, art. 16 alin. (1) din Constituție dispune: „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”

Prevederea constituțională amintită consacră egalitatea cetățenilor în fața legii în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale.

Dispozițiile art. I pct. 6 din Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt susceptibile să conducă la discriminarea categoriei polițistilor, ca funcționari publici în raport de alte categorii de funcționari publici.

Fără a pune în discuție principiul stabilității care trebuie să guverneze exercitarea funcțiilor publice, modificarea normelor care reglementează regimul juridic al polițistilor (al modificării și suspendării raporturilor de serviciu ale acestora) este de natură să afecteze statutul juridic al acestora și nu asigură egalitatea acestei categorii de funcționari publici în raport cu celelalte persoane care ocupă funcții publice.

→ In ceea ce priveste conceptul de „discriminare”⁴, acesta vizeaza existenta oricarei excluzi, restrictii sau preferinte, bazate pe „*rasa, nationalitate, etnie, limba, religie, categorie sociala, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice*”.

Aceste prevederi sunt in concordanta cu aspectele retinute de Curtea Europeana a Drepturilor Omului intr-o speta⁵, care apreciaza ca o diferenta este discriminatorie in masura in care nu se fundamenteaza pe ratiuni de ordin obiectiv si rezonabile, care nu urmaresc un scop legitim sau in cazul in care rezulta in mod vadit existenta unui raport de disproportionalitate intre mijloacele utilizate si finalitatea avuta in vedere.

Practic, prevederile Legii pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul poliștului instituie un tratament in mod vadit defavorabil persoanelor care ocupa functia publica de politist fata de alti functionari publici care se bucura de stabilitate si de aplicarea tuturor prevederilor din Statutul functionarilor publici care ii protejeaza fata de schimbarile si /sau suspendarile intempestive si abuzive ori nelegale din functie.

Functionarii publici reprezinta o categorie speciala de personal, cu un statut legal specific, guvernata de principii aplicabile in mod egal tuturor persoanelor care exercita aceste functii publice, fara privilegii sau discriminari. Cu toate acestea, in speta, persoanele plasate in situatii identice (persoane individualizate prin calitatea de functionari publici) se bucura de un tratament diferentiat, iar aceasta discrepanta nu este justificata obiectiv sau rezonabil.

Este adevarat ca principiul egalitatii in drepturi nu prespune omogenitate, iar existenta unor situatii obiectiv diferite justifica aplicarea unui tratament juridic diferentiat.

Astfel, este evident faptul ca acest demers normativ a fost intreprins *pro causa*, avand ca finalitate exclusiv modificarea/suspendarea titularilor posturilor de politist, in contextul in care se urmareste practic reducerea drastica a numarului acestor functionari publici cu statut special.

⁴ Potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000.

⁵ Cauza Buchen impotriva Cehiei; Hotararea din 26.XII.2002, www.echr.coe.int.

Participarea la constructia unei societati politice democratice ar trebui sa excluda aplicarea unor masuri arbitrare si nu justifica aplicarea unor tratamente diferite in situatii comparabile.

Or actuala redactare a art. I, pct. 6 din Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului nu face decat sa creeze toate parghiile juridice pentru ca actualul executiv sa dispuna masuri abuzive si arbitrare menite sa determine reducerea numarului de politisti.

Scopul urmarit de legiuitor prin edictarea Statutului functionarilor publici – scop declarat *expressis verbis* in chiar textul normei in discutie – vizeaza „asigurarea, in conformitate cu dispozitiile legale, a unui **serviciu public stabil**, profesionist, transparent, eficient si impartial, in interesul cetatenilor, precum si al autoritatilor si institutiilor publice din administratia publica centrala si locala” - art. 1 alin. (2) din Legea nr. 188/1999.

Din reglementarile in vigoare rezulta asadar ca scopul activitatii desfasurate de un functionar public, pe cale de consecinta si al activitatii unui functionar public cu statut special este acela de a asigura servicii publice profesionale. Or modificarea si suspendarea ocuparii functiilor publice de politisti pe criterii determinate subiectiv de un membru al executivului este de natura sa contravina principiului propus de lege.

In plus, este cert faptul ca Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului a fost emisa cu scopul evident de a ocoli autoritatea administrativa – Guvernul, prin demersul de reducere a numarului de politisti, autoritatea legislativa substituindu-se practic autoritatii administrative. Calea legislativa a fost preferata pentru a fi asigurata sustragerea de la controlul judecatoresc – susceptibil a fi exercitat impotriva actelor administrative in ipoteza in care aceste prerogative ar fi fost acordate Guvernului.

2. Dispozitiile art. I pct. 6 din Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului vin in conflict si cu prevederile art. 16 alin. (3) din Constitutie privind dreptul de acces la functiile publice

Fundamentul constitutional ale functiei publice este stabilit de art. 16 alin. (3) din Legea fundamentala, potrivit carora: *„Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român*

garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.”

Funcția publică este definită potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici ca reprezentând *„ansamblul atribuțiilor și responsabilităților, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor de putere publică de către administrația publică centrală, administrația publică locală și autoritățile administrative autonome.”*

Principiul egalității accesului la funcțiile publice deriva din principiul egalității în drepturi a tuturor cetățenilor, fiind consacrat expres și de prevederile statutare ale funcției publice.

Principiul accesului egal la funcțiile publice trebuie înțeles ca o egalitate de tratament a titularilor funcțiilor publice, din partea legiuitorului, ca o egalitate de șanse acordată în vederea ocupării acestora (ceea ce exclude aplicarea unor criterii subiective în acest sens), notiunea de „ocupare” fiind de natură să acopere atât momentul accesului efectiv la funcția publică (procedura prealabilă emiterii efective a actului administrativ de numire), cât și **exercitarea în condiții de egalitate și de regim juridic identic al protecției acordate tuturor funcționarilor publici.**

Prevederile din Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului reprezintă o formă indirectă de restrângere a unor drepturi și libertăți fundamentale, prin împiedicarea liberului acces la ocuparea funcțiilor publice de polițisti, prin consacrarea dreptului unui membru al executivului de a dispune în mod discreționar cu privire la modificarea și/sau suspendarea raporturilor de serviciu ale polițistilor.

3. Art. 1 pct. 6 din actul normativ criticat încalcă și prevederile art. 53 din Legea fundamentala referitoare la restrângerea exercitiului unor drepturi sau libertati fundamentale

Potrivit legiuitorului constituant, norma încălcată prin conținutul art. 1 pct. 6 din Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului statuează:

„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei

publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

Art. 53 din Constituție stabilește expres condițiile în care poate fi dispusă restrângerea unor drepturi sau libertăți fundamentale:

- existența unei situații extraordinare care justifică aplicarea unei restrângeri a exercitiului unui drept sau al unei libertăți fundamentale;
- necesitatea asigurării unui raport de proportionalitate, a unui just echilibru între interesele generale ale societății și drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor;
- aplicarea măsurii de restrângere a exercitiului unui drept sau al unei libertăți fundamentale în mod egal, cu excluderea oricărei forme de discriminare;
- restrângerea exercitiului dreptului sau al unei libertăți fundamentale să nu aducă atingere (să nu afecteze) substanța dreptului sau a libertății fundamentale.

Prin prisma acestor condiții, apare ca evident faptul că prevederile Legii pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului încalca în mod flagrant dispozițiile art. 53 din Constituție.

Restrângerea unui drept sau a unei libertăți fundamentale poate fi dispusă numai în măsura în care se impune în situații excepționale, pentru apărarea unor drepturi ale cetățenilor a căror importanță este considerată primordială de către legiuitor.

Sub acest aspect, în lipsa precizării dreptului în folosul căruia are loc restrângerea dreptului de acces la o funcție publică, nu rezultă nici că această restrângere „se impune” – cum prevede alin. (1) al art. 53 din Constituție – și nici că aceasta este proporțională cu situația care a determinat-o – cum prevede alin. (2) al aceluiași articol.

În concluzie, restrângerea dreptului de acces la o funcție publică, instituită prin prevederile Legii pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului constituie o îngradire care nu se justifică în mod obiectiv ca o măsură care se impune pentru salvagardarea unui alt drept care, în absența acestei restricții, ar fi grav compromis.

Legalitatea masurii de restrangere a exercitiului unui drept sau a unei libertati fundamentale este conditionata de caracterul proportional al masurii de restrangere cu situatia care a determinat restrangerea respectiva.

Modificarea adusa regimului juridic aplicabil politistilor – prin lasarea la discretia ministrului administratiei si internelor a posibilitatii de a dispune cu privire la modificarea si suspendarea raporturilor de serviciu ale politistilor - este de natura sa restranga in mod disproportionat dreptul de acces la o functie publica, aducand atingeri grave substantei acestui drept.

B. Neconcordantele existente intre textul art. 1 pct. 5 si pct. 6 din Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului si Constitutia Romaniei

Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului încalcă dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 41 alin. (2) si art. 47 alin. (1) din Constituție, această critică de neconstituționalitate intrinsecă vizând prevederile legii supusă analizei în ansamblul lor.

Art. 1 pct. 5 si pct. 6 din Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului prin dispozițiile conținute, apreciate in ansamblul lor si prin prisma efectelor produse la nivel național apare ca fiind de natura sa înfrângă normele fundamentale conținute la:

- **art. 1 alin. (3)** din Constituția României: „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”,

- **art. 41 alin. (2)** din Legea fundamentală: “(2) Salariații au dreptul la **măsuri de protecție socială**. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege.” si

- **art. 47 alin (1)** din Constituție: “(1) Statul este obligat să ia **măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.**”

Concret, prin masurile impuse (masuri ce permit ca: disponibilizarea unui politist sa se realizeze anterior asigurarii unei reconversii profesionale a acestuia si ca ministrul administratiei si internelor sa dispuna discretionar cu privire la modificarea si/sau suspendarea raportului de serviciu al politistilor) prin actul normativ dedus justiției constituționale ce determina diminuarea protecției asigurate politistilor, statul roman se dezice de răspunderea ce ii revine in calitatea sa de stat social privind asigurarea unui anumit nivel de protecție al tuturor cetățenilor încadrati in munca.

Indiferent de scopurile declarate ale actului normativ pe care îl criticăm, examinarea conținutului acestuia demonstrează că acesta nu respectă spiritul și litera prevederilor constituționale consacrate în chiar art. 1 din Constituția României, mai exact prevederile alin. (3) potrivit cărora România este stat de drept, **democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic, reprezintă valori supreme și sunt garantate.**

De asemenea, actul normativ criticat nesocotește dispozițiile art. 41 alin. (2) potrivit cărora cetatenii au dreptul la protecție socială.

In literatura de specialitate⁶ se menționează că: **„Statul modern poate și trebuie să imprime tuturor acțiunilor economice, politice, culturale, un conținut social fundamentat pe valori etice și umane (...)”** și **„El trebuie să protejeze pe cel slab, dezavantajat de destin și șansă”**. De asemenea, s-a mai subliniat că **„solidaritatea constituie simbolul securității sociale”**.

Semnificativ este și faptul că și Curtea Constituțională a statuat⁷ că: **„statul social ca valoare constituțională include și ideea solidarității sociale. În acest sens statul social trebuie să asigure protecția socială a muncii și un nivel de trai decent”**.

Niciunul dintre aceste deziderate nu se regăsește în cuprinsul sau în spiritul și conceptul actului normativ care a schimbat esența Legii privind statutul politistului.

Dreptul la un nivel de trai decent cuprinde îndeosebi dreptul la condiții rezonabile de existență și la ameliorarea lor continuă, dreptul la hrană, îmbrăcăminte și locuință satisfăcătoare, care să asigure cetățeanului și familiei lui un trai civilizată, decent.⁸

⁶ I. Muraru, S. Tănăsescu, *op.cit.*, pg. 194.

⁷ Decizia nr. 25/2003 publicată în „Monitorul Oficial al României”, partea I, nr. 73 din 5 februarie 2003.

Statului îi revine obligația de a asigura cetățenilor săi condițiile necesare pentru un nivel de trai decent, pentru creșterea calității vieții, aspecte care se realizează prin implementarea unor măsuri de protecție socială. În realizarea acestui principiu constituțional, statul poate adopta politici în domeniul drepturilor de asigurări sociale, destinate să reglementeze condițiile concrete care se impun a fi îndeplinite pentru a se asigura această protecție.

Prin Legea pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului se glisează de la exercitarea rolului constituțional al statului social – în mod deosebit în materia asigurării unui nivel de trai decent pentru cetățenii săi, spre neexercitarea acestui rol.

În acest sens, se impun a fi învederate următoarele măsuri instituite prin actul normativ contestat:

- **Se permite ca disponibilizarea unui polițist să se realizeze anterior asigurării unei reconversii profesionale a acestuia (art. 1 pct. 5);**
- **Se permite ca ministrul administrației și internelor să dispună discreționar cu privire la modificarea și/sau suspendarea raportului de serviciu al polițistilor (art. 1 pct. 6).**

În aceste condiții, obligația statului de a adopta o serie de măsuri de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor săi condițiile necesare pentru un nivel de trai decent nu poate fi considerată ca fiind îndeplinită.

Admitem faptul că acest principiu nu exclude *de plano* posibilitatea statului de a opera schimbări legislative, însă **valabilitatea acestui demers este condiționată de menținerea unei balanțe rezonabile între încrederea cetățenilor în cadrul normativ existent și interesele pentru a căror satisfacere operează modificarea acestuia.**

În concluzie, prevederile Legii pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului apar ca fiind neconstituționale prin încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 41 alin. (2) și art. 47 alin. (1) din Constituție.

⁸ I. Muraru, S. Tanasescu – “Drept constituțional și instituții politice”, vol. I, ed. a XI – a, Ed. All Beck, București, p. 205

Fata de toate aceste aspecte, va solicitam sa constatati neconstitutionalitatea prevederilor Legii pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.

Cu stima,

DEPUTAȚI PSD, SEMNĂTURI ALE DEȚIȚĂRII CU
PRIVIRE LA RECONSTITUȚIONAREA
PREVEDERILOR LEGII 75/2002 PRIVIND
LEGIILE NR. 360/2002 PRIVIND
STATUTUL POLIȚIȘTEI

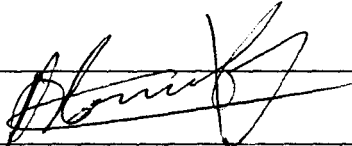
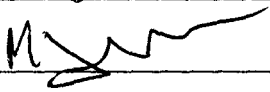
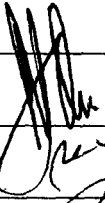
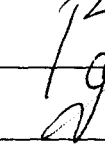
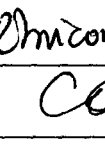
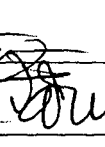

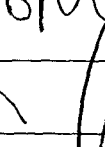
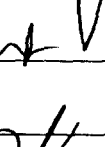

Nr. Crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	ADRIAN HASTAȘ	
2.	AURĂ VASILE	
3.	VICTOR SOCACIU	
4.	NEACȘU MARIAN	
5.	CARMEN MOLDOVAN	
6.	VLADOIU AUREL	
7.	MARINESCU ANTONELLA	
8.	Mandela Mitrea	
9.	CLAUDIU MANAȘ	
10.	PĂTOI XECULEȘI	
11.	Remăuțoi Gintom	
12.	Hector Sauculeș	
13.	VASILE MOCANU	
14.	HEBERNEIC VIOREL	
15.	CRISTEA VICTOR	

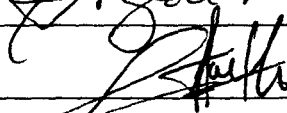
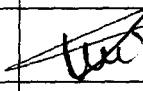
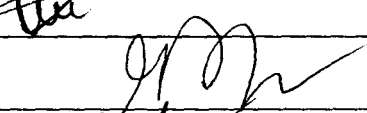
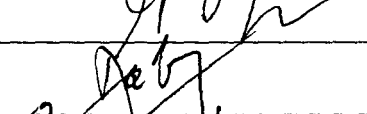
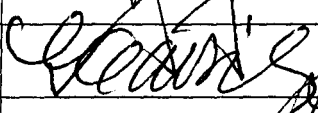
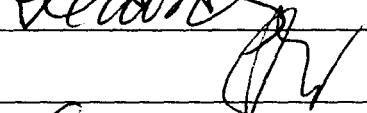
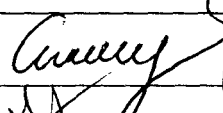
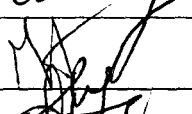
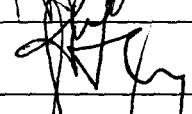
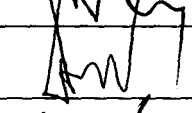
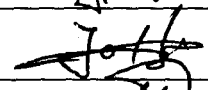
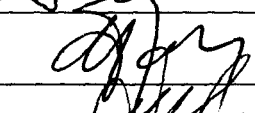
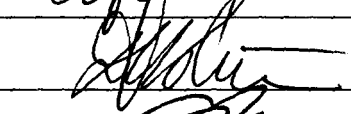
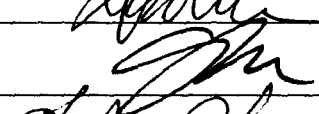
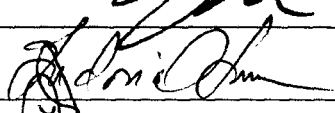
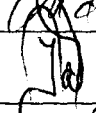
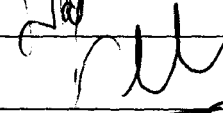
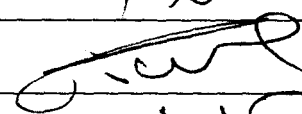
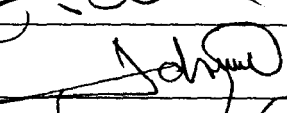
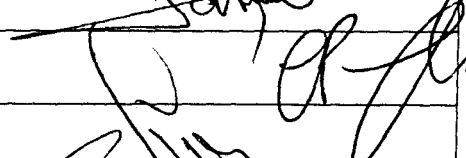
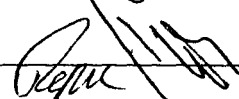

16.	ANA GHEORGHE	<i>Ch</i>
17.	Louisa Valeria	<i>Carolea</i>
18.	Silviusa Andrian	<i>Julia</i>
19.	NOSA IULIU	<i>Julia</i>
20.	POPEANGA VASILE	<i>Popa</i>
21.	STAN. IOAN.	<i>Stan</i>
22.	STANCA DAN.	<i>Stanca</i>
23.	STEFAN VIOREL	<i>Stefan</i>
24.	DRAGHICI SANIA	<i>Draghici</i>
25.	PASCARU FLORIN.	<i>Pascaru</i>
26.	ROSA LAURENTIA	<i>Rosa</i>
27.	LUCIA CIPRIAN-FLORIN	<i>Lucia</i>
28.	BERNARDU EUGEN	<i>Bernard</i>
29.	NICA DAN	<i>Nica</i>
30.	POPA FLOCIAN	<i>Popa</i>
31.	MACHACEN ' ANTON	<i>Machac</i>
32.	GHIUCECU ' MARIANA	<i>Ghiucecu</i>
33.	SOLONIA ADRIAN	<i>Solonia</i>
34.	SUMITRU ION	<i>Sumitru</i>
35.	ANTOCHI GHEORGHE	<i>Antochi</i>

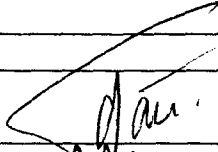

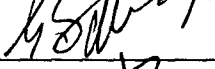

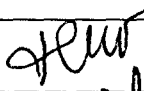
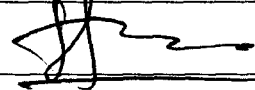

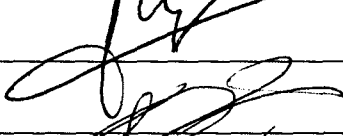

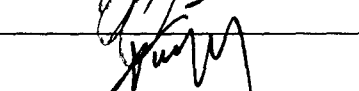
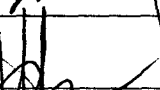

36.	BABES DUMITRU	MB
37.	TILVAR ANGEL	gic
38.	BOLINEASCHI ANDREI	Bolimeschi
39.	VLAR GABRIEL	H. J.
40.	CĂLIN ION	Acu
41.	ROMAN IOAN SOREI	James
42.	BURNEȘ IOAN	
43.	IOAN AXINOREA	
44.	MORIT CORONJ	
45.	MARCEA DOBA.	
46.	CHINGA DUMITRU	
47.	DORU FRUNZULICĂ	
48.	POP GEORGIU	
49.	NICA CIPRIAN	
50.	SURUPĂCEANU TRUSUREL	
51.	MOCANU ADRIAN	
52.	BANICION NICOLAE	
53.	NITA CONSTANTIN	C. G. G.
54.	IOAN SAMIAN	
55.	PIREA CRISTIAN	PRUC

Listă de semnături pentru sesizarea de neconstituționalitate
A PREVEDERILOR LEGII PT. MODIFICAREA
LEGII NR. 360/2002 PRIVIND STATUTUL POLITIȘTILOR

.....

NR. CRT.	Deputat PNL	
1.	Adomniței Cristian	
2.	Almajanu Marin	
3.	Andon Sergiu	
4.	Atanasiu Teodor	
5.	Berci Vasile	
6.	Buda Viorel	
7.	Budurescu Daniel	
8.	Buican Cristian	
9.	Calimente Mihăiță	
10.	Cazan Mircea	
11.	Câmpeanu Mariana	
12.	Chițoiu Daniel	
13.	Chiuariu Tudor	
14.	Ciucă Liviu-Bogdan	
15.	Ciuhodaru Tudor	
16.	Cristian Horia	
17.	Dobre Ciprian	
18.	Dobre Victor Paul	
19.	Donțu Mihai Aurel	

20.	Dragomir Gheorghe	
21.	Dumitrică George	
22.	Fenechiu Relu	
23.	Florea Damian	
24.	Gabor Gheorghe	
25.	Gavrilescu Grațiea	
26.	Gerea Dominic Andrei	
27.	Gorghiu Alina	
28.	Holban Titi	
29.	Horj Pavel	
30.	Irimescu Mircea	
31.	Joița Nicolae	
32.	Lupu Mihai	
33.	Motreanu Dan	
34.	Nicolăescu Eugen	
35.	Orban Ludovic	
36.	Palăr Ionel	
37.	Palașcă Viorel	
38.	Pieptea Cornel	
39.	Plăiașu Gabriel	
40.	Pocora Cristina	
41.	Pop Virgil	
42.	Popa Marius Octavian	

43.	Popescu Tăriceanu Călin	
44.	Potor Călin	
45.	Săftoiu Adriana	
46.	Săpunaru Nini	
47.	Scutaru George	
48.	Stroe Ionuț Marian	
49.	Stroe Radu	
50.	Știrbu Gigel	
51.	Taloș Gheorghe Mirel	
52.	Tușa Diana Adriana	
53.	Țîmpău Radu	
54.	Țintean Ioan	
55.	Țurcanu Florin	
56.	Uioreanu Horea Dorin	
57.	Varga Ana Lucia	
58.	Voicu Mihai	

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. - Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 16 alineatul (1), literele a) și b) vor avea următorul cuprins:

„a) să aibă împlinit stagiul minim în gradul profesional deținut sau să îl îndeplinească în cursul anului calendaristic respectiv;

b) să fi fost apreciat pe întreaga perioadă a stagiului minim în grad cu calificativul de cel puțin «bine». Anii în care polițistului i s-au acordat calificative inferioare acestuia sau nu a fost evaluat nu intră în calculul stagiului minim în grad.”

2. La articolul 22, alineatele (7) și (8) vor avea următorul cuprins:

„(7) Competențele emiterii actelor administrative privind nașterea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor, în condițiile legii.

(8) În cazurile prevăzute la art. 69 alin. (1) lit. j), precum și în situații temeinic justificate, menționate în actele administrative emise în acest scop, polițiștii pot fi puși la dispoziția unității pe o perioadă de cel mult 3 luni, timp în care vor beneficia de drepturile bănești avute, cu excepția indemnizației de conducere, după caz. În cazuri excepționale, cu aprobarea ministrului administrației și internelor, acest termen poate fi prelungit cu încă cel mult 3 luni.”

3. Articolul 26 va avea următorul cuprins:

„Art. 26. – (1) Activitatea și conduita polițistului sunt evaluate o dată pe an, iar concluziile se consemnează în evaluarea anuală de serviciu, cu acordarea uneia dintre următoarele calificative: «foarte bine», «bine», «satisfăcător», «nesatisfăcător».

(2) În cazul în care polițistul nu a desfășurat activitate pe durata întregului an, calificativul acordat ca urmare a evaluării întocmite pentru perioada sau perioadele lucrate constituie calificativ anual numai dacă activitatea desfășurată depășește cumulativ 6 luni.

(3) Metodologia privind evaluarea polițistului se stabilește prin ordin al ministrului administrației și internelor.”

4. La articolul 47, alineatele (3) și (4) se abrogă.

5 La articolul 71 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) în următoarele 6 luni după adoptarea măsurilor prevăzute la art. 69 alin. (1) lit. j);”

6. La articolul 78, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 78. – (1) Procedura și cazurile de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale polițistului se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor.”

Art. II. - Prezenta lege intră în vigoare la 3 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor punctelor 4 și 6 care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2012.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Roberta Alma Anastase

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Dan Mircea Geoană

București,
Nr.